

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2220010205
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2220010205.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci obžalovanej Z. S., nar. XX.XX.XXXX v H., pre pokračujúci prečin neoprávnenej výroby a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 4T/27/2020-206 zo dňa 12.05.2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2021 v Trnave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanej

Z. S., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom I.

u k l a d á:

I. vo vzťahu ku skutkom v bode 1,2 obžaloby

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/66/2019 zo dňa 08.06.2019, právoplatný 08.06.2019, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

II. vo vzťahu ku skutku II. obžaloby

Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 1 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 4T/27/2020-206 zo dňa 12.05.2021 (ktorý je predmetom odvolacieho prieskumu v tejto veci) v spojení s rozsudkom č.k. 4T/27/2020-157 zo dňa 01.07.2020 bola obžalovaná Z. S. uznaná vinnou v bode I. 1-3 obžaloby pre pokračujúci prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona v bode 1. spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, v bode II. obžaloby z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe

že

I. Jolana Marsalíková a Anna Lavuová (právoplatne odsúdená)

1. na presne nezistenom mieste v meste O. N., okr. Dunajská Streda v presne nezistenom čase si doposiaľ nezisteným spôsobom zaobstarali platobnú kartu č. XXXXXXXXXXXXXXXX vydanú spoločnosťou I. banka, a.s. so sídlom S. J. 1, XXX XX G., na meno L. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorou následne spoločným konaním dňa 04.05.2019 na adrese A. V. XXXX/X, O. N., v čerpacej stanici zn. OMV vykonali neoprávnené transakcie formou bezhotovostných platieb kartou, a to v čase 02:54 hod vo výške 7,77- eur a v čase o 02:59 hod vo výške 19,50 eur, čím poškodenému L. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, S. G. spôsobili celkovú škodu vo výške 27,27- eur,

2. Z. S. nezisteným spôsobom dňa 04.05.2019 na nezistenom mieste v meste Dunajská Streda sa zmocnila platobnej karty č. XXXXXXXXXXXXXXXX vydanú spoločnosťou I. banka, a.s. so sídlom S. J. 1, XXX XX G., na meno L. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorú si zaobstarala v presne nezistenom čase a doposiaľ nezisteným spôsobom, a ktorou následne dňa 04.05.2019 v čase okolo 06:12 hod na adrese F. A. X, O. N., v predajni Potraviny na rohu vykonala neoprávnenú transakciu formou bezhotovostnej platby kartou vo výške 13,05- eur a čím poškodenému L. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXXX/XX, S. G., spôsobila škodu vo výške 13,05- eur,

II. Z. S. od 02.07.2019 až doposiaľ bez závažného dôvodu nenastúpila výkon trestu odňatia slobody uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/66/2019 zo dňa 08.06.2019, právoplatného 08.06.2019 napriek tomu, že dňa 08.06.2019 zo dňa 08.06.2019 na Okresnom súde Dunajská Streda prevzala osobne výzvu na nastúpenie do výkonu trestu zo dňa 08.06.2019, podľa ktorej mala nastúpiť v Nápravno-výchovnom ústave v Leopoldove, a to do 01.07.2019, pričom až do svojho zadržania 03.10.2019 o 16:13 hod sa zdržiavala na slobode na rôznych miestach.

Za tento skutok okresný súd uložil obžalovanej rozsudkom č.k. 4T/27/2020-206 (ktorý je predmetom tohto odvolacieho konania) podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona okresný súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/66/2019 zo dňa 08.06.2019, právoplatného 08.06.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona uložil obžalovanej nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody sa zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 206-207.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podal dňa 13.03.2020 pod č. 2Pv/337/19 obžalobu na obžalovanú Z. S. a M. X. (medzičasom právoplatne odsúdenú) pre pokračujúci prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného

prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona a prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona, na skutkovom základe obžaloby. Okresný súd vo veci rozhodol prvýkrát rozsudkom č.k. 4T/27/2020-157 zo dňa 01.07.2020. Tunajší odvolací súd uznesením č.k. 3To/146/2020-177 zo dňa 08.12.2020 prvé rozhodnutie okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu vo vzťahu k obžalovanej Z. S. podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c), ods. 2 Trestného poriadku v spojení s § 322 ods. 1 Trestného poriadku zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Po zrušení v poradí prvého rozsudku vo veci okresný súd nariadil pojednávanie, pričom v intenciách doplnil dokazovanie pripojením a oboznámením sa s obsahom spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/66/2019. Zistil, že prokurátor Okresnej prokuratúry Dunajská Streda 08.06.2019 podal obžalobu na obvinenú Z. S. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom v uvedenej veci rozhodol trestným rozkazom dňa 08.06.2019 a obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiace so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaná bola dodaná do výkonu trestu dňa 03.10.2019. Pri ukladaní trestu okresný súd prihliadol na § 34 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona zistil, že vo vzťahu k prečinu podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona bola u obžalovanej zistená jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, čo odôvodňuje aplikáciu § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona. Pri tomto prečine prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona vo vzťahu k predchádzajúcemu odsúdeniu trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/66/2019 zo dňa 08.06.2019. Preto okresný súd za tento prečin obžalovanej uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace. Pretože obžalovaná v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku bola vo výkone trestu odňatia slobody, zaradil ju podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženého trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 0T/66/2019 zo dňa 08.06.2019 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Za prečin podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona pri zistení jednej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a jednej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona obžalovanej uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní zahlásila obžalovaná a tiež obhajca obžalovanej odvolanie, ktoré písomne odôvodnili na č.l. 214.

Obžalovaná namieta neprimeranosť uloženého trestu vzhľadom na to, že sa ku skutkom priznala a oľutovala ich spáchanie. Poukazuje na to, že obžalovaná bola uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 1Pp/7/2021 zo dňa 06.05.2021 podmienčne prepustená z výkonu trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby v trvaní 30 mesiacov, nariadením probačného dohľadu v trvaní 1 rok a uložením povinnosti zamestnať sa a predkladať údaje o zdrojoch a spôsobe svojej obživy. Obžalovaná sa zamestnala, pravidelne sa podrobuje probačnému dohľadu, počas sledovaného obdobia sa nedopustila žiadneho úmyselného porušenia režimu, dodržiava súdom uložené povinnosti a obmedzenia, spolupracuje a plní si úlohy probačného dohľadu. Navyše, stará sa o svoje maloleté deti, o ktorých výchovu doposiaľ zabezpečoval otec maloletých detí. Ďalej poukazuje na charakter a znaky neprimeraného trestu. Má za to, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 4 mesiace ako aj 8 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia je trestom neprimerane prísny, najmä s prihliadnutím na okolnosti na strane žalovanej. Účel trestu by sa u obžalovanej dal dosiahnuť aj uložením alternatívneho trestu. Okresný súd na jednej strane prihliadol na osobné pomery na strane obžalovanej, na druhej strane jej nepochopiteľne uložil nepodmienečný trest odňatia slobody, čím dôjde k opätovnému zmareniu snahy obžalovanej viesť riadny život. Má za to, že v danom prípade boli splnené všetky podmienky na uloženie alternatívneho trestu, najmä trestu domáceho väzenia. Uložený trest zároveň odporuje zásade personalitý trestu, pretože postihne rodinných príslušníkov obžalovanej. S poukazom na obhajobu navrhuje, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku rozsudok vo výroku o treste zrušil a podľa § 322 ods. 3 trestného poriadku sám vo veci rozhodol.

Krajský súd v Trnave na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.10.2021 v rámci prieskumnej právomoci postupom podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že napadnutý rozsudok je predčasný pre porušenie ustanovení Trestného zákona (§ 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku). Napadnutý rozsudok trpí takými vadami a nedostatkami, na ktoré odvolací súd musel prihliadať práve preto, že tieto pochybenia by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd konštatuje, že okresný súd v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci vykonal všetky dôkazy, ktoré mal k dispozícii, a to pri uplatnení všetkých základných zásad, ktoré trestný proces upravujú. Pokiaľ však ide o uložený trest, odvolanie obžalovanej s poukazom na uplatnené odvolacie námietky o neprimeranosti trestu síce nie je dôvodné, avšak odvolací súd zistil takú vadu rozsudku, na ktorú musel prihliadať práve preto, že toto pochybenie by odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, odvolací súd zruší, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 veta prvá Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Primárne je potrebné uviesť, že obžalovaná spáchanie skutkov v oboch bodoch obžaloby prizнала, na hlavnom pojednávaní dňa 13.11.2019 urobila vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, súd so súhlasom okresného prokurátora prijal vyhlásenie obžalovanej. O vine obžalovanej je tak právoplatne rozhodnuté, a to v poradí prvým rozsudkom č.k. 4T/27/2020-157 zo dňa 01.07.2020. Predmetom odvolacieho konania tak ostal výrok o treste.

Odvolacie námietky obžalovanej sa sústredia na poukaz o neprimeranosti trestu domáhajúc sa uloženie tzv. alternatívneho trestu (napr. trestu domáceho väzenia, na uloženie ktorého sú v prípade obžalovanej splnené podmienky). Odvolací súd túto námietku vzhľadom na trestnú minulosť obžalovanej, jej osobné pomery a okolnosti spáchania skutku považuje za nedôvodnú.

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege, sine crimine, sine iudicio“. „Hrozbou“ pre obžalovaného bude to, že ak sa v priebehu skúšobnej doby dopustí akejkoľvek trestnej činnosti, za ktorú bude právoplatne odsúdený, alebo sa dopustí porušenia uložených obmedzení, zakladajú takéto skutočnosti zákonný dôvod na premenu uloženého podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienečný. Nad obžalovaným tak bude po dobu 3 rokov visieť výstraha pred páchaním akéhokoľvek protiprávneho konania a zároveň akási motivácia viesť riadny život. Obžalovaný počas tejto doby preukáže, či hrozba výkonom trestu postačuje na jeho nápravu a zaradenie sa do riadneho spôsobu života za súčasného dodržiavania spoločenských noriem, alebo je nevyhnutný výkon uloženého trestu. Závisí už iba od správania sa obžalovaného počas skúšobnej doby, či využije možnosti prevýchovného trestu.

Požiadavka primeranosti trestu je naplnená nielen formálnym postupom v zmysle zákonných ustanovení, ale tiež zohľadnením relevantných skutkových okolností. Primeranosť trestu je totižto nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchatelja je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchatelja pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu tak možno považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu tzv. sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie

tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Práve sudcovskou individualizáciou trestu má byť naplnené požiadavka primeranosti trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Pokiaľ ide o skutky v bode I. nemožno hovoriť o neprimeranosti trestu, pretože obžalovaná nie je prvopáchatelom trestnej činnosti. Jej trestná minulosť je charakterizovaná páchaním majetkovej trestnej činnosti, doposiaľ bola celkom 7 krát súdne trestaná za majetkovú trestnú činnosť. Z registra priestupkov vyplýva, že obžalovaná bola doposiaľ 3 krát priestupkovo postihnutá, opätovne pre priestupok majetkovej povahy. Obžalovanej boli opakovane ukladané podmiennečne tresty, v dvoch prípadoch bola potrestaná nepodmienečným trestom odňatia slobody. Aj po predošlých odsúdeniach naďalej páchala trestnú činnosť, nezaujala kritický postoj k trestnej činnosti. Na uvedenom nemení nič ani to, že po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci vedenej Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. 1T/95/2016 vedie riadny život, zamestnala sa a stará sa o maloleté deti, na čo poukazuje obhajoba. Obžalovaná bola z výkonu trestu vo vyššie uvedenej veci prepustená dňa 06.05.2021, t.j. pred 5 mesiacmi. Takáto krátka doba nepostačuje na vyslovenie záveru o vedení riadneho života obžalovanou. Obžalovanej plynie skúšobná doba v trvaní 30 mesiacov, a až po jej uplynutí bude možné urobiť záver o tom či viedla, alebo nevedla riadny život. Navyše, z listiny „Žiadosť o prijatie brigádnika“ (č.l. 202) vyplýva, že obžalovaná vykonávala brigádnicke práce, avšak len do 30.09.2021, t.j. nie je zrejmé, či je zamestnaná aj v súčasnosti. Neobstojí ani odkaz na plnenie si povinnosti probačného dohľadu, pretože týmto obžalovaná v nijakej významnej miere nepreukazuje vedenia riadneho života, ide o jej povinnosť, a zároveň podmienku pod ktorou bola z výkonu trestu v uvedenej trestnej veci prepustená. Navyše, obžalovaná v čase podmiennečného prepustenia ako aj plnenia si povinnosti vyplývajúcich z probačného dohľadu mala vedomosť o tom, že v tejto trestnej veci bude rozhodované o treste, čo mohlo mať vplyv na jej spoločenské správanie sa po prepustení z výkonu trestu. Nakoniec, neobstojí ani poukaz na starostlivosť o maloleté deti, pretože už v čase spáchania skutkov v tejto trestnej veci bola obžalovaná matkou, vedomou si svojich rodičovských povinností, zodpovednosti voči svojim maloletým deťom a tiež vedomá si dôsledkov jej odsúdenia. K uvedenému odvolací súd len nad rámec poukazuje na to, že obžalovaná má celkom 6 detí, z toho tri sú umiestnené v detskom domove, jedno dieťa je plnoleté a o dve sa spolu so svojich druhom od prepustenia z výkonu trestu stará. Pokiaľ obžalovaná počas páchania trestnej činnosti nemyslela na svoje rodičovské povinnosti, nie je dôvod, aby na uvedené myslel súd pri ukladaní trestu a tým neprimerane zvýhodňoval obžalovanú. Zmiernenie trestu nemôže odôvodňovať ani vyhlásenie o vine, ktoré obžalovaná učinila na hlavnom pojednávaní, pretože táto skutočnosť bola zohľadnená v podobe priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o domáhanie sa uloženia trestu domáceho väzenia ako tzv. alternatívneho trestu, v tejto súvislosti je potrebné uviesť, že filozofia alternatívnych trestov je ponechať odsúdeného na slobode a uložiť mu taký druh trestu, ktorý bude pôsobiť preventívne proti páchaniu ďalšej trestnej činnosti, ochráni spoločnosť a v neposlednom rade uspokojí záujmy obetí trestného činu. Takéto tresty by mali upevniť v páchatelovi návyky a postoje potrebné k vedeniu riadneho života. Tresty, ktoré bez toho aby bolo spojené s odňatím osobnej slobody, zaručujú splnenie účelu trestu rovnako, ako keby bol na odsúdenom vykonaný nepodmienečný trest odňatia slobody (IVOR, K. a kol.: Trestné právo hmotné. Druhé doplnené a prepracované vydanie. Bratislava. Iura Edition, 2010. ISBN 978-80-8078-308-2.)

Uvedené však nemožno konštatovať v prípade trestnej činnosti obžalovanej. Je zrejmé, že v danom prípade išlo v oboch bodoch obžaloby (resp. vo všetkých skutkoch) o trestné činy menšej spoločenskej nebezpečnosti, čo by bez ďalšieho eventuálne mohlo odôvodňovať miernejší trest (či už alternatívny trest, alebo uloženie podmiennečného trestu odňatia slobody). Na druhej strane je potrebné zohľadniť trestnú minulosť obžalovanej a jej predchádzajúce odsúdenia ako aj skutočnosti uvedené v odôvodnení vyššie, a tiež to, že obžalovanej bol ukladaný súhrnný trest vo vzťahu k skutku v trestnej veci vedenej Okresným súdom Dunajská Streda pod sp. zn. 0T/66/2019. Pre úplnosť je potrebné dodať, že u obžalovanej už došlo k zhovievavosti súdu, a to upustením od potrestania v trestnej veci vedenej Okresným súdom Komárno pod sp. zn. 11T/130/2016.

Vzhľadom na vyššie uvedené je nutné konštatovať, že uložený súhrnný trest podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona na skutky v bode I., je trestom zákonným, primeraným a spravodlivým. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s priznaním poľahčujúcej a tiež priťažujúcej okolnosti (v pomere 1:2 v prospech priťažujúcich okolností), následnej úprave trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4 Trestného

zákona. Okresný súd rovnako správne obžalovanej ukladal súhrnný trest podľa § 42 ods. 1 v spojení s § 41 ods.2 Trestného zákona vo vzťahu ku skutku v trestnej veci vedenej Okresným súdom Dunajská Streda sp. zn. OT/66/2019, pretože skutky v bode I. spáchala pred vyhlásením odsudzujúceho rozsudku v trestnej veci sp. zn. OT/66/2019 (v tomto prípade pred dorúčením trestného rozkazu dňa 08.06.2019). Uložený trest v trvaní 2 roky a 4 mesiaci je trestom približne v strede upravenej trestnej sadzby 18 mesiacov až 3 roky, pričom tento trest nemožno považovať za neprimerane prísny.

Pokiaľ ide o skutok v bode II., aj napriek absencii námietok obžalovanej odvolací súd musel prihliadnúť na pochybenie okresného súdu pri ukladaní trestu, pretože takéto pochybenie by následne zakladalo odvolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku.

Nesprávny postup spočíval v tom, že okresný súd u obžalovanej vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona ako aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona. Keďže pomer poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam bol rovnaký, trestná sadzba ostala zachovaná (0-2 roky) a práve v tejto trestnej sadzbe bolo potrebné ukladať trest, bez ďalšej modifikácie. Okresný súd však nesprávne postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona (dôvodným len v prípade prevahy priťažujúcich okolností, čo však nebol tento prípad) upravil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, čím rozhodnutie zaťažil vadou a trest ukladal v mimo zákonnej trestnej sadzby. Odvolací súd toto pochybenie napravil, o treste vo vzťahu k skutku v bode II. rozhodol sám, a to tak, že obžalovanej uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov, t.j. takmer pri spodnej hranici trestnej sadzby, pretože skutok v bode II. bol menšej závažnosti, spočíval v nenastúpení výkonu trestu odňatia slobody, ktorý skutok je menšej spoločenskej nebezpečnosti. Odvolací súd mal za to, že na obžalovanú bude mať dostatočný prevýchočný účinok trest uložený za skutok v bode I. obžaloby. V tomto prípade ide o tzv. omisívny trestný čin, keď obžalovaná sa dopustila spáchania tohto skutku opomenutím konania, na ktoré bola povinná, t.j. nenastúpením výkonu trestu odňatia slobody, pričom následok spočíval v podobe nerešpektovania rozhodnutia súdu, ktorý možno považovať za ľahší. Obžalovaná si navyše trest, na výkon ktorého nenastúpila, medzičasom vykonala, t.j. po spáchaní činu bola vo výkone trestu (hoci pre iný skutok v inej trestnej veci), doba ktorá uplynula od spáchania tohto skutku s ohľadom na jeho menšiu závažnosť značí, že na prevýchovu obžalovanej dostačuje aj trest v kratšom trvaní, v trvaní tak, ako uložil odvolací súd.

Zároveň odvolací súd súhlasí aj so zaradením obžalovanej do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pretože obžalovaná bola v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Práve zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu pokiaľ ide o uložený trest a spôsob ich výkonu v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil a postupom podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Záverom odvolací súd považuje za nutné pripomenúť okresnému súdu jeho povinnosť vyplývajúcu z § 168 ods. 1 Trestného zákona, a to povinnosť svoje rozhodnutie ústavne konformným spôsobom odôvodniť a tomu zodpovedajúce právo strany konania na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, a to tak po vecnej ako aj formálnej stránke. Odhliadnuc od pochybenia konštatovaného v odôvodnení vyššie, je nutné konštatovať že tak formálna ako aj materiálna stránka napadnutého rozsudku je na samej hranici jeho preskúmateľnosti. Nielen preto, že odôvodnenie vo vzťahu k výroku o treste je príliš všeobecné, ale aj preto, že si súd neplnil elementárnu povinnosť vyplývajúcu mu z § 163 ods. 2 Trestného poriadku, podľa ktorého obžalovaný musí byť v rozsudku označený svojím menom a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a bydliska, prípadne inými údajmi potrebnými na to, aby nemohol byť zamenený s inou osobou. Z povahy veci potom vyplýva, že nielen opis skutku, ale predovšetkým osoba páchatela musí byť označená takým nezameniteľným spôsobom (identifikátor narodenia, miesta narodenia, bydliska, prípadne inými stotožňujúcimi znakmi napr. v prípade trestných činov príslušníkov ozbrojených síl i uvedením hodnosti), ktorý nemôže vzbudiť ani najmenšiu pochybnosť o totožnosti páchatela. Iba v takom prípade dôjde k nastoleniu stavu právnej istoty, nakoľko iba vtedy bude zaručené, že nedôjde k trestnému postihu osoby s rovnakými iniciálami. O to viac, že právne záväzným je výlučne výrok súdneho rozhodnutia, nie jeho odôvodnenie, preto nič nemení na uvedenom ani prípadné správne označenie obžalovanej v odôvodnení rozhodnutia (k čomu rovnako nedošlo, pretože ani v odôvodnení napadnutého rozsudku nie je obžalovaná označená riadne). Tým, že zákon výslovne

formuluje požiadavku uviesť v rozhodnutí osobu páchatela, implicitne zároveň ustanovuje, že označenie páchatela musí byť uvedené vo výroku rozhodnutia, nie v jeho odôvodnení. (porovnaj analogicky uznesenie ÚS SR sp. zn. I. ÚS 105/06-45 zo dňa 29.03.2006). Na splnenie povinností vyplývajúcich z § 168 ods. 1 Trestného poriadku mal okresný súd dbať o to viac, že už v uznesení tunajšieho odvolacieho súdu č.k. 3To/146/2020-177 zo dňa 08.12.2020 bol na nedostatky upozornený, avšak očividne sa toto upozornenie vzhľadom na obsah napadnutého rozsudku minulo svojim účinkom.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku a tiež § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.